

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۲۰/۰۷/۰۴

عارف عباسی

آرزوی به سر نارسیده!

متأثرم و جداً متأسف که در تفهیم منظور خود برای ایجاد یک مأخذ معتبر جمع آوری افکار و نظریات دانشمندان، صاحب قلم و صاحب نظر در وبسایت ملی آریانا افغانستان آنلاین کوتاه آمدم.

من این آرزو را از طریق سکایپ با بزرگوار محترم دانشمند فرهیخته جناب ولی احمد نوری مؤسس و مدیر مسؤول این سایت مطرح کردم و به عرض رساندم که در برنامه تلویزیونی ام در تلویزیون جهانی آریانا افغانستان موضوع بیرون رفت افغانستان از حالت بحرانی نهایت وخیم، و جستجوی راه نجات افغانستان از این وضع فلاکت بار کنونی از طرف بینندگان مطرح شد.

بعضی رهایی وطن را از اسارت های گوناگون رسالت و مسؤولیت خبرگان و نخبگان افغان در بیرون وطن پیشنهاد کردند، که باید با ایجاد یک تشکل بین القاره ای

با قانونی ساختن تشکل خود صدای ملت افغانستان را به گوش ممالک ذیدخل و جهان برسانند.

عده ای دیگر را عقیده بر آن بود که جهان در افغانستان تشریف دارد و زیره و پودینه افغانستان را می داند و چیزی در افغانستان نیست که از چشمان تیز بین دنیا مکتوم مانده باشد.

لذا به مراتب مؤثر و مفید خواهد بود که صدای مردم از درون وطن بالا شود و یک تحرک متشکل توسط منورین، دانشمندان و خبرگان با حمایت و پیوستن نسل جوان (فارغ از علایق قومی، منطقی و زبانی) در داخل کشور مبارزه مسالمت آمیز را به راه اندازند.

جناب نوری صاحب از پیشنهاد من استقبال و به خواهم لبیک گفته این اقدام را یک ابتکار سودمند خوانده و جای مسرت است که آریانا افغانستان آنلاین برای حصول این مرام پیش قدم باشد و چنین موضوعات ملی در صدر اهداف نشراتی ما قرار گیرد و در بخش مناظرات صفحه بکشوند.

صرف نوات محترم آتی همکاران این وبسایت لطف نموده ابراز نظر نمودند:

جناب محترم عارف عزیز گذرگاه

جناب محترم داود مومند

جناب محترم ولی احمد نوری

جناب محترم خلیل الله معروفی

جناب محترم حلیم حکیمی

جناب محترم صلاح الدین سعیدی

جناب محترم دودیال صاحب (مقاله شان نشر نشد)

و پنج نفر ذوات محترم از بینندگان برنامه ام تبصره نمودند، متأسفانه دیگر نخبگانی که هر هفته مضامین چهار پنج صفحه در موارد مختلف مملکت می نویسند اصلاً به این بخش توجه نکرده از آن ناخوانده تیر شدند. چون این موضوع مهم و حیاتی افغانستان بود و نه موضوع شخصی من و من درخواست اعانه نکرده بودم. عمر ما در تحلیل و بررسی تیر شد، آیا ایجاب نمی کند که راه علاج را ولو که عملی نباشد سراغ کرد. این بی اعتنایی، بی تفاوتی و بی توجهی دوستان دانشمند سخت مرا آزرده و مأیوسم ساخت. از محترم نوری صاحب خواهش می کنم که این صفحه را ببندند.

جناب عباسی صاحب بزرگوار نویسنده ملی و عاشق افغانستان،

عرض ادب دارم. من شخصاً این نوشته عالی شما را به حال حالت دگرگون وطن بسیار عالی و مؤثر یافتم در آن صادقانه بسیار راه های نجات را دیدم و هنوز هم به نظر این کمترین عالی و مداواگر و برای یافتن راه نجات وطن می تواند راهیاب و مؤثر باشد. و از جانب دگر نوشته های جنابان استاد معروفی و استاد صلاح الدین سعیدی را برای نبرد داشتن نوشته تان از قسمت نظرخواهی، معقول یافتم و امیدوار بودم و هستم که نویسندگان وبسایت مخصوصاً صاحب قلمان خود آریانا افغانستان آنلاین در باره قلم بردارند و نظر خویش را در مورد بنویسند و دیگران را به خاطر نجات میهن از این حالت رقتبار بنویسند، آنرا نبرد داشتهم و هنوز هم ناامید نیستم و توجه قلم بدستان از خود و بیگانه را جداً جلب میکنم. امیدوارم که آریانا افغانستان آنلاین به حیث یک منبع و مأخذ معتبر در جمع آوری اندیشه های اهل بصیرت، خردمندان و خبرگان پیشقدم بوده و رهکشای حل معضلات بغرنج و پیچیده کنونی میهن عزیز ما مصدر خدمت گردد.

با عرض احترام و حرمت. ولی احمد نوری

آرزوی به سر نا رسیده!

A_abassi_aarezoe_basar_naarasida.pdf